

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka, soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně:

K. Ch.

bytem X

zastoupená Mgr. Ing. Janem Vanke, advokátem

sídlem T. G. Masarykova 854/25, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému:

Krajský úřad Karlovarského kraje

sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2025, č. j. KK/3331/LP/25-7,

takto:

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 8. 2025, č. j. MUSO/71351/2025/OSÚP/LEMO (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) Městský úřad Sokolov, odbor stavební a územního plánování, zamítl žádost žalobkyně o vydání dodatečného povolení stavby označené jako „*ubikace pro drobné hospodářské zvířectvo na p. p. č. Xa, k. ú. X*“. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, na jehož základě žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 11. 2025, č. j. KK/3331/LP/25-7 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), prvoinstanční rozhodnutí zrušil a řízení zastavil. Proti napadenému rozhodnutí žalobkyně podala žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobkyně ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě pouze v obecné rovině tvrdila, že zejména s ohledem na správním orgánem avizovaný postup směřující k vydání rozhodnutí o odstranění stavby hrozí závažná újma na jejích právech, a dále že nepřiznáním odkladného účinku může být zasaženo do jejích vlastnických práv, přičemž se může jednat o nevratné změny a způsobení škody žalobkyni nezákonným rozhodnutím správního orgánu.
3. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
4. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že *přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. *soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.*
6. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Přiznání odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek, a to (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, *„[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“* K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“* Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.
8. V obecné rovině tedy platí, že aby žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám,

je naopak úkolem žalovaného. Soud není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20). Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32).

9. V nyní projednávané věci žalobkyně ve svém návrhu uváděla toliko obecná a hypotetická tvrzení bez vztahu k její konkrétní situaci (dle žalobkyně nepřiznáním odkladného účinku *může* být zasazeno do jejích vlastnických práv, přičemž se *může* jednat o nevratné změny a způsobení škody nezákonným rozhodnutím správního orgánu). Takováto obecná a hypotetická tvrzení nejsou způsobilá návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnit. Žalobkyně tudíž nenabídla žádná individualizovaná tvrzení o reálně hrozící újme v důsledku napadeného rozhodnutí, která by vedla k závěru, že tvrzená újma je vzhledem ke konkrétním poměrům žalobkyně natolik významná, že je namístě v jejím případě prolomit pravidlo, dle kterého správní žaloba nemá mít odkladný účinek.
10. K tvrzení žalobkyně o hrozící závažné újmě s ohledem na správním orgánem avizovaný postup směřující k vydání rozhodnutí o odstranění stavby soud uvádí, že důsledkem napadeného rozhodnutí je pouze skutečnost, že stavební úřad zastavil řízení o vydání dodatečného povolení stavby. Teprve rozhodnutí v řízení o odstranění stavby by mohlo žalobkyni způsobit nepříznivé vážné následky v podobě nutnosti odstranění stavby, a s tím spojených finančních nákladů. Ovšem případná újma související s pokračováním v jiném navazujícím správním řízení není dostatečně závažná a samostatně způsobilá být důvodem pro přiznání odkladného účinku v aktuálně projednávané věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2021, č. j. 6 As 286/2021–21). V případě, že bude rozhodnuto o odstranění stavby, má žalobkyně možnost se proti takovému rozhodnutí bránit u správního soudu, stejně jako to učinila nyní, a podat návrh na přiznání odkladného účinku takové žalobě.
11. Žalobkyní tvrzená újma tak není následkem, který by byl bezprostředně spojený s výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby, tedy s napadeným rozhodnutím (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-20; či ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018-26). Žalobkyně neprokázala, že by jí výkonem nebo jinými právními následky předmětnou žalobou napadeného rozhodnutí (vydaného v řízení o dodatečném povolení stavby) hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
12. Lze tedy uzavřít, že žalobkyně dostatečně netvrdila a neprokázala, že by jí výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se již druhou podmínkou nezabýval. Soud proto návrhu žalobkyně nevyhověl a odkladný účinek žalobě nepřiznal.
13. Soud poznamenává, že vzhledem k nekonkrétnímu odůvodnění návrhu žalobkyně nevyžadoval od žalovaného vyjádření k návrhu, neboť žalovaný by se ve své podstatě neměl k čemu vyjádřit, přičemž návrhu pro jeho nekonkrétnost nemohlo být *prima facie* vyhověno pro nesplnění první z výše uvedených dvou zákonných podmínek (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*).
14. O náhradě nákladů řízení, které by případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a dále § 61 odst. 1 s. ř. s.).

15. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 14. ledna 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu